

ikke for tidligt at tage fat paa at faa disse Forhold forandrede, saa er hverken Publikum, Jernbaneledelsen eller Samfundet i det hele taget tjent med, at man bliver ved at køre paa den Maade. Det er min Opfattelse, og jeg tror; den vil deles af de fleste, der have været paa Stedet og set, hvorledes Forholdene ere. Sagen er simpelthen den, at medens Ladelund, den Gang Banen blev bygget, var kun en lille Gaard med højst 6—8 Køer og et Par Heste, en Gaard, der drevs paa gammeldags Maade og hverken havde stort Folkehold eller stort Kreaturhold, er Forholdet nu dette, at der nu ikke alene drives et stort Landbrug med Mejeri, men at der ogsaa er en Skole med 2—300 Elever, og hvor der Aaret rundt kommer mange Tusinde fremmede Folk. Men den eneste Adgang til Skolen er gennem dette private Led over Statsbanen. Som en Følge deraf er der en ganske anden Færdsel gennem dette Led end ved de andre private Led og Overkørseler. Hvor man ellers har private Led ved Jernbanerne, er det som Regel ved private Veje ikke ved offentlige, stærkt befærdede Veje. Saaledes maa det være, ellers er der ikke nogen god Mening i disse private Led, og saaledes var det ogsaa, den Gang Banen kom ved Ladelund. Men nu er dette Led fra at være et lille privat Led, hvor der kun i Ny og Næ færdes gaaende, ridende og kørende Personer, blevet en meget befærde Vej. Færdselen er bleven saa stærk, at den Mand, der har Ansaret for til bestemte Tider at lukke Ledet, umuligt kan øve nogen Kontrol her paa denne Ejendom, hvor der kommer Tusinder af fremmede.

Naar man nu der ønsker en Viadukt i Stedet for som før et offentligt Led, er det vel væsentligt af den Grund, at det er lige saa billigt, og ligeledes fordi Forholdene der egne sig til en saadan Løsning af Spørgsmaalet. Banen ved Ladelund gaar nemlig paa en temmelig høj Dæmning, og som Følge deraf er det ret naturligt at lægge en Viadukt under Banen. Nu er det i Aar saaledes, at Forstanderen paa Ladelund Landbrugsskole har tilbudt at yde 5,000 Kr. til Indretning af denne Viadukt. Den højtærede Minister gør opmærksom paa, at Anlægget vil koste 14,000 Kr. Det har jeg nok hørt før, og det er maaske ogsaa ret rimeligt, Jeg antager da, at Tanken dermed er at anlægge Viadukten saaledes, at den er tilfredsstillende, naar der maaske en Gang skal anlægges Dobbeltspor paa dette Banestykke, hvad der er Tale om. I alle Tilfælde er det

kalkuleret til 14,000 Kr. Statsbanerne skulde deraf betale 9,000 Kr., og den højtærede Minister mente, at det private Tilskud var alt for lille. Det kan der naturligvis være delte Meninger om. Jeg mener nu, at det offentlige og Jernbanevæsenet have saa stor Interesse i dette Spørgsmaal, at de ere meget vel tjente med at give den Part. Jeg skal yderligere gøre opmærksom paa, at naar Forstanderen ved Skolen har budt 5,000 Kr., slipper han ikke med disse 5,000 Kr. Sagen er den, at omdannes dette Led til en Viadukt, vil det medføre, at han maa underbygge en Del af sine Bygninger og omlægge hele sin Gaardsplads, hvilket er kalkuleret til noget saadant som 3,000 Kr., saa hele Udgiften for ham i Virkeligheden bliver ca. 8,000 Kr. Dette maa ogsaa tages i Betragtning, naar man vil se, i hvilket Forhold de private Udgifter komme til at staa til Statens Udgifter. Det bliver jo saaledes, naar alt tages med, at hvad der fra privat Side skaffes til Dækning af Udgifterne, er paa Højde med Statens Bidrag.

Jeg skal ikke forfølge dette videre, men kun sige, at vel interesserer jeg mig meget for denne Skole, og vel interesserer jeg mig for Skolens Skyld meget for, at Forholdet kan blive ordnet, saaledes at de mange, der mellem Aar og Dag gaa fra og til denne Skole, kunne faa en lettere Vej, men jeg kan ikke nægte, at det betyder ikke mindre for mig, at Togsikkerheden forbi Skolen lider stærkt, som Forholdene nu ere. Jeg synes, det vilde være overordentlig beklageligt for Regering og Rigsdag, om vi skulde staa her og trækkes om det Par Tusinde Kr., indtil der en Gang sker en større eller mindre Jernbaneulykke, og det kunde let blive Tilfældet. Jeg kommer her til at tænke paa en Udtalelse, som Finansudvalgets Ordfører en Gang fremkom med her i Tinget om, at her i Danmark var man ikke i Stand til at tage rigtig fat paa en Sag, inden een blev skudt. Hans Mening var, at vi først da kunde tage os sammen til at gøre noget, naar der var hændet et eller andet, der gjorde det absolut nødvendigt. Der er ingen Tvivl om, at hvis der en Gang sker en Ulykke ved Ladelund, skal man hurtigt enes om at faa Forholdet ændret, enten det koster Staten 5,000 eller 10,000 Kr. Men selv om jeg bortser fra den Interesse, jeg som Repræsentant har for Skolen, synes jeg, man maa være i høj Grad interesseret i at faa en Forandring, før der sker en Ulykke. Forholdet er jo dette, at Færdslen gennem